

316 (082)

У 74

ІНФОРМОЕНЕРГЕТИКА

ІІІ-го ТИСЯЧОЛІТТЯ:

СОЦІОЛОГО-СИНЕРГЕТИЧНИЙ

ТА МЕДИКО-ЕКОЛОГІЧНИЙ

ПІДХОДИ

**ЗБІРНИК
НАУКОВИХ ПРАЦЬ**

**КИЇВ-КРИВИЙ РІГ
2003**

- глобалізація інформаційного простору впливає на процеси ідентифікації особистості, розвиток самосвідомості людини;

- у сучасному суспільстві інформація дістає дедалі більший вплив на формування іміджу політичного лідера, і це не дивно, бо політика, як одна з головних сфер суспільної діяльності, користується засобами інформаційного обміну; завдяки цим засобам відбувається встановлення та підтримка постійних зв'язків між політичними лідерами та громадянами;

- сьогодні імідж вважається важливим чинником життєздатності політика, що відіграє істотну роль в оцінці будь-якого соціально-психологічного явища чи процесу; політична самосвідомість зрілої людини формується в залежності від інформації про зміст і результати діяльності політичного лідера;

- сформовані стереотипи іміджу політичного лідера виступають регулятивними елементами політичної самосвідомості, вони відіграють важливу роль у підтримці ідентифікації індивіда з особистістю політичного лідера.

Тарасова О.А., Тарасов І.В., Широкова Є.О. **ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ І ВЛАДА**

Однією з основних тенденцій розвитку сучасного світу є глобалізація. Сутністю глобалізації є перетворення людства в єдину структурно-функціональну систему. А будь-якій системі притаманна ієрархія. Нині в світі склалася чітка ієрархічна система, що ґрунтується на гегемонії Заходу переважно у трьох сферах: військово-політичній, фінансовій та інформаційній. Вирішальну роль в наш час починає відігравати інформаційна гегемонія, хоча всі три сфери знаходяться у відношеннях зворотного зв'язку. Інформаційна сфера сьогодні визначає характер і можливості не тільки виробничої сфери. Як суспільство в цілому, так і життя кожної людини в сучасному світі визначається рівнем інформаційних технологій. Розвиток інформаційної сфери має наслідком значне зростання ефективності наукових досліджень, освіти, економіки, глобалізацію виробничої і дослідницької діяльності, оптимізацію політичної діяльності тощо. Перед суспільством відкриваються надзвичайно широкі можливості, зокрема, небачені горизонти вдосконалення демократії. З'являється можливість повернення від традиційних представницьких до давніх, ще античних, прямих форм демократії. Нові територіально розподілені інформаційні системи дозволяють громадянам безпосередньо брати участь у прийнятті суспільно важливих оперативних і стратегічних рішень за допомогою мікро референдумів. Про переваги чи недоліки подібних політичних технологій говорити ще зарано, але вже зараз в деяких європейських країнах такі системи активно застосовуються на рівні місцевого самоврядування.

Перехід до нових інформаційних технологій міг би суттєво змінити ситуацію в Україні, зокрема взаємовідносини влади і громадян. Відомо, що українська влада до цих пір залишається "акціонерним товариством закритого типу", особливо в сфері інформації. В результаті ми маємо розкрадання бюджетних коштів, корупцію, свавілля чиновників та інший негатив. Нові інформаційні технології змінюють не саму владу, а її функції в суспільстві: від свавільного управління до надання послуг платникам податків, зокрема і по управлінню державою. Однією з таких технологій є система "електронного уряду" – e-government. В реальному житті це означає перенесення діяльності уряду в Інтернет, тобто організація управління державою і взаємодія з громадянами через Інтернет та інші інформаційні системи. Головна мета таких технологій – підвищення ефективності роботи державного апарату.

Ідея "електронного уряду" гармонійно поєднує інтереси пересічних громадян, підприємницьких структур і державних органів. Кожен в "електронному уряді" вбачає свій сенс: громадяни мріють позбавитися необхідності значну частину часу проводити в черзі за довідками і давати хабарі, чиновники мають можливість

представити своє відомство в Інтернеті і спростити виконання управлінських функцій, а підприємці мають можливість створити систему інформаційного обслуговування бізнесу. "Електронний уряд" має ще таку вагому перевагу як можливість участі населення в обговоренні законопроектів та урядових рішень, хоча до участі в обговоренні урядових законопроектів українським громадянам ще далеко, як, до речі, і громадянам більшості високорозвинених країн. Зазначимо, що саме поняття "електронний уряд" з'явилося на початку 90-х років ХХ століття, а втілюватися в життя майже через десять років. Зазначимо, що вперше в світі ідею урядового порталу реалізував Сінгапур. За результатами дослідження компанії Accenture перше місце серед 23 країн було присуджено державному порталу Канади, громадяни якої вже в 2004 році отримують доступ до всіх федеральних служб і програм. На другому місці електронний уряд Сінгапуру, який надає громадянам такі можливості, як реєстрація народження дитини, шлюбу, пошук житла, відправка повідомлень в поліцію. На третьому місці електронний уряд США "Дзеркало тижня".- 2002, 31 серпня/ В Україні також розробляється проект "електронного уряду". Вже прийнята Національна програма інформатизації, виданий указ Президента "Про заходи по розвитку національної складової глобальної інформаційної мережі Інтернет і забезпечення широкого доступу до цієї мережі в Україні", розроблений проект "Електронний уряд України", видана постанова Кабміну "Про порядок обнародування в мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади". Але для законодавчого забезпечення проекту "електронного уряду" необхідно прийняти ще цілу низку документів. До цього слід додати фінансові проблеми та консерватизм чиновників. Дослідники зазначають, що "електронні уряди", які побудовані за принципом управління взаємодією з клієнтами, розвиваються значними темпами і стають все популярнішими у постіндустріальних країнах.

Сайти українських державних органів за такими параметрами, як інформативність, інтерактивність і можливість здійснювати транзакції, являють собою скоріше виставковий варіант. Зразком може бути сайт Президента України, де подається не тільки загальна інформація і телефони, а також тексти указів Президента, його виступи в пресі, на телебаченні, оперативні новини, архів. Досвід Заходу показує, що висвітлення діяльності влади в Інтернеті повинно стати частиною бізнес-процесу, а не періодичними діями. Сайт повинен постійно оновлюватись, вміщати актуальну інформацію, громадяни повинні мати можливість задати питання і отримати офіційну відповідь компетентного державного службовця. Саме така система взаємодії державних органів та громадян сприятиме демократизації суспільства.